

[Mette Madsen]

det nogle af de tanker, der er kommet fra rådet, meget problematiske. Lad mig nævne spørgsmålet om kønskvotering i råd, kommissioner og eventuelt også i folkevalgte forsamlinger. Jeg finder det lykkeligere med en naturlig udvikling, for det er måske slet ikke alle kvinders ønske at gå nøjagtig i mændenes fodspor og bruge deres liv på samme måde, som mænd hidtil har gjort det. Vi kan ikke føre en fornuftig ligestillingspolitik, der er baseret på kønnets som en kvalifikation, og hvis eneste definition er det statistiske repræsentationskrav. Hvis det ikke er kvindernes ønske at bemægtige sig 50 pct. af pladserne, vil en lovgivning om, at de *skal* sidde der, afskaffe kvindernes frie valg blandt tilværelsens muligheder, og til dem hører også, at de måske kunne erobre mere end 50 pct. af pladserne, ikke som kvinder, men som mennesker.

Grethe Fenger Møller (KF):

Spørgsmålet om mænds og kvinders ligestilling er et spørgsmål, der har været debatteret i det danske samfund i mere end 100 år. Vi kan i dag være tilfredse med, at vi i forhold til så mange andre lande er nået langt i retning af at sikre den formelle eller den juridiske ligestilling mellem de to køn. Vi må dog erkende, at der på meget væsentlige områder stadig væk ikke er ligestilling. Jeg tænker her på skattelovgivningen, hvor vi fra konservativ side gennem mange år har arbejdet for en total ophævelse af samskatningen.

Der var også engang, hvor man troede, at den formelle ligestilling ville være tilstrækkelig til at sikre, at mænd og kvinder havde lige muligheder i samfundet og var reelt ligestillede. Erfaringerne har lært os noget andet. Hvis ligestillingen skal være reel, skal der en holdningsændring til, vel at mærke en holdningsændring hos både mænd og kvinder.

Men det må også sikres, at kvinder og mænd reelt har lige muligheder for at anvende eller praktisere deres formelle ligestilling. Udviklingen gennem de sidste 15 år har medført, at et stigende antal kvinder er kommet ud på arbejdsmarkedet. I dag har næsten 60 pct. af alle gifte kvinder arbejde uden for hjemmet, og kvinderne udgør godt 42 pct. af den samlede arbejdsstyrke. Vi har stor arbejdsløshed i dag, også stor kvindearbejds-

løshed, men alt tyder på, at tilgangen af kvindelig arbejdskraft til arbejdsmarkedet vil fortsætte i de kommende år. Derfor er det vigtigt og rimeligt at sikre, at mænd og kvinder bliver ligestillet på arbejdsmarkedet. Men vi må nok også erkende, at udviklingen i retning af større ligestilling på arbejdsmarkedet vil ske i takt med udviklingen i den reelle ligestilling i forhold uden for arbejdslivet.

Den konservative folketingsgruppe støtter de intentioner, der ligger bag lovforslaget om ligebehandling og bag EF-direktivet om at sikre, at der ikke sker forskelsbehandling mellem mænd og kvinder med hensyn til beskæftigelse, forflyttelse, forfremmelse, afskedigelse, erhvervsuddannelse og arbejdsvilkår.

Vi er enige i, at hovedreglen må være, at det er det enkelte menneskes kvalifikationer og ikke dets køn, der er afgørende for dets placering på arbejdsmarkedet. Den konservative folketingsgruppe er derfor tilfreds med, at det er lovforslagets hovedsigte at sikre ligebehandling og ikke at fremme særordninger.

Vi er tilfredse med, at loven ikke skal finde anvendelse i det omfang, hvori en tilsvarende pligt til ligebehandling følger af en kollektiv overenskomst. Vi tror nemlig, at i de tilfælde, hvor arbejdsmarkedets parter selv er i stand til at løse problemerne, får man en bedre og en mere smidig løsning.

Vi er også tilfredse med, at loven ikke skal være til hinder for bestemmelser om beskyttelse af kvinder, navnlig i forbindelse med graviditet og fødsel. Ellers vil det jo ikke være muligt at give kvinder barselorlov eller at beskytte dem inden for rammerne af arbejderbeskyttelseslovgivningen.

Vi går derimod imod forslaget om at anse afskedigelse på grund af graviditet som forskelsbehandling på grund af køn. Vi er godt klar over, at der er problemer på arbejdsmarkedet på dette område, men vi tror ikke, at dette forslag vil gavne kvinderne på arbejdsmarkedet, tværtimod. Vi ved, at der i dag forekommer skjult forskelsbehandling af kvinder i form af, at man undlader at ansætte kvinder ud fra en betragtning om, at de nok snart bliver gravide. Vi ved også, at der findes brancher, hvor kvinderne stort set ønsker at holde op med at arbejde, når de bliver gravide, og først vender tilbage til arbejdsmarkedet på et senere tidspunkt, mens